

Bibliodrama i verkligheten

Eva Bergström

På ett symposium på Utbildningscentrum Lidingö för ett par år sedan berättade Anna Gradin och visade bilder från en bibliodramaresa, som hon gjort till Israel och de palestinska områdena. När hon avslutade med att antyda att hon gärna skulle göra en sådan resa igen – då klack det till i mig. Varenda cell i min kropp skrek att DÅ ska jag med. När inbjudan till en sådan bibliodramaresa kom för en tid sedan tackade jag genast ja, trots att jag inte hade några som helst ekonomiska förutsättningar för det. Men saker och ting har löst sig efter vägen, och nu sitter jag här omtumlad, nyligen hemkommen från en resa som blev ännu mer fantastisk och givande än jag föreställt mig.

Första rundan på Arlanda

Alldeles för tidigt en söndagsmorgon i oktober samlades vår lilla resegrupp på Arlanda. Vi var nio kvinnor samt reseledare Petra Falk och bibliodramaledare Anna Gradin. Vi hade redan lärt känna varandra lite grann inför resan genom Bildas nätcirkel. Redan där på flygplatsen bildade vi vår första cirkel för en första runda och fick se ett ord i en liten skattkista. "Kallelse". Det kändes klockrent. Det var kallelse som fick mig att ge mig ut på denna resa.

Foto: Birgitta Walldén

På väg till Betlehem

Några timmar senare satt vi och åt vår första delikata meze-lunch på en liten restaurang i Abu Gosh. Nu var vi faktiskt här! I Israel, Palestina, Det heliga landet ... Det som så länge varit en dröm, en önskan, en plan var nu verklighet. Färden i den lilla minibussen gick vidare till Betlehem, där vi tillbringade de två första nätterna hos Birgittasystrarna. På vägen dit passerade vi för första gången den vederstyggliga muren. Lång och grå sträckte den ut sig, skar sönder landskapet. Det var obehagligt att se den. Jag ville vända bort blicken, som inför en skändlighet. För oss turister var det dock inga problem att ta oss igenom Checkpoint 300, det var bara att köra förbi där palestinierna får köa i timtal varje dag för att ta sig till och från sina arbeten.

Herdarnas äng och Födelsekyrkan

Redan hemma hade vi gjort ett Bibliodrama inom nätcirkeln, om Marias kallelse. Första kvällen fortsatte vi med Marias lovsång. Vi var utomhus i Beit Sahour med utsikt över en olivlund och med Betlehem på andra sidan en dal. Vi satt där och sandpapprade varsitt träkors medan skymningen föll, tuppar gol och böneutropen ljud från olika håll.

Oförglömligt. Ett annat Bibliodrama hade vi vid Herdarnas äng i en grotta där herdar bott. Inga problem med att "sätta scenen"... den fanns redan. Naturligtvis besökte vi också Födelsekyrkan, den kyrka som varit längst i bruk som kyrka i hela världen. Den har funnits och verkat oavbrutet sedan 300-talet. Under kyrkan finns grottan där Jesus föddes och krubban där Maria lade honom.

Foto: Birgitta Walldén

Tovade julkrubbor

Vi besökte också L'Arche där man har verksamhet för ungdomar med funktionsnedsättning, som när de gått ut skolan inte har något att göra. Här arbetar de med att tova fina julkrubbor och andra saker - och vi köpte nog en hel del allihop.

Muren i Betlehem

Vår palestinske guide Ayman visade oss också muren och beskrev dess konsekvenser för palestinierna. Israelerna menar att den behövs för säkerheten. Palestinierna ser den som ett sätt för israelerna att stjäla mark. På en del ställen består "barriären" av en väg med höga stängsel på båda sidor, på andra håll är den en elva meter hög mur. På den palestinska sidan är muren på sina ställen full med klotter. Den israeliska sidan är som en hög gråblå vägg.

Ett dopp i Döda havet

Efter Betlehem var det dags för ett dopp i Döda havet. Det var en upplevelse att guppa omkring där! Och smörja in sig från topp till tå med fin lera som säljs dyrt i små flaskor på spa världen över. Vi skulle ha besökt den ortodoxa dopplatsen, en av flera, men den lilla checkpoint vi skulle passera var helt enkelt stängd, och vi fick avstå från det besöket. Därför åkte vi direkt till Frestelsernas berg, nära Jeriko, och gick upp till ett par små

restauranger som klänger sig fast på berget. I dessa restauranger med en magnifik utsikt över Jordandalen hade vi Bibliodrama kring texten om hur Jesus blir frestad tre gånger.

Upp till Jerusalem

Samma kväll åkte vi till Jerusalem och stannade hos Birgittasystrarna där i fyra nätter. De var så glada över att få svenska gäster. Ni tillhör familjen, sa en av dem. De har sitt kloster på Olivberget med staden som ett panorama framför sig.

Foto: Birgitta Walldén

Staden Jerusalem

Staden Jerusalem var en upplevelse, ett drama i sig. I detta drama genomförde vi våra Bibliodramer. I Fader Vår-kyrkan fick jag ett helt nytt perspektiv på vad som dittills varit den för mig mest intetsägande frasen i Herrens bön - Låt ditt namn bli helgat. I Getsemane strömmade tårarna. Längs Via Dolorosa och i Gravkyrkan upplevde jag oväntat frid och bekymmerslöshet. Vid Trädgårdsgraven fick jag närkontakt med Maria igen.

Foto: Birgitta Walldén

Så mycket mer än Bibliodrama

Men vi var med om så mycket mer än Bibliodrama och vanligt turistande. Och allt gick liksom hand i hand. Sara Yarden, en svensk kvinna som konverterat till judendomen, guidade oss genom stadens judiska kvarter och historia. Vi besökte Elijah Interfaith

Institute och deltog i en workshop, ledd av Yael Untermann, en workshop som var mer Bibliolog än Bibliodrama. Det gick i ett rasande tempo, men var mycket intressant. En eftermiddag på egen hand gavs det också tid till. Vi strosade omkring i Jerusalems gamla stad – och det blev visst en del shoppande även där... Vi besökte Klagomuren vid två tillfällen och det var två helt olika upplevelser. När vi var där på fredagskvällen vid sabbatens början, i en stämning som för mig mest påminde om en fotbollsmatch, var jag glad att vi även upplevt bönefriden där en vanlig vardagsförmiddag.

Delande och dialog

Sista kvällen i Jerusalem fick vi möta två representanter från Parents' Circle, en organisation där människor som förlorat anhöriga i konflikten möts, delar erfarenheter och lär känna varandra. Två och två, en jude och en palestiniere, går de ut bland annat i skolor och berättar. De delade sina livsberättelser även med oss och sa att det enda hoppet om fred ligger i att vi möts och talar med varandra och lär känna varandra. Och jag tänker att det är ju det vi gör i Bibliodrama! Vi möter varandra och vår historia och därmed också oss själva. (Och jag undrar hur det skulle vara om världens ledare satte sig ner i en cirkel och verkligen mötte varandra på sina toppmöten, istället för att stå i en talarstol och argumentera framför bänkrader.)

Sammanfattning av veckan

Allt detta avslutades i Jeriko på ett fint hotell med att vi efter bästa förmåga fick sammanfatta veckan på bibliodramatiskt vis, med skapelser lagda på en tidslinje – på tjock heltäckningsmatta under gigantiska kristallkronor.

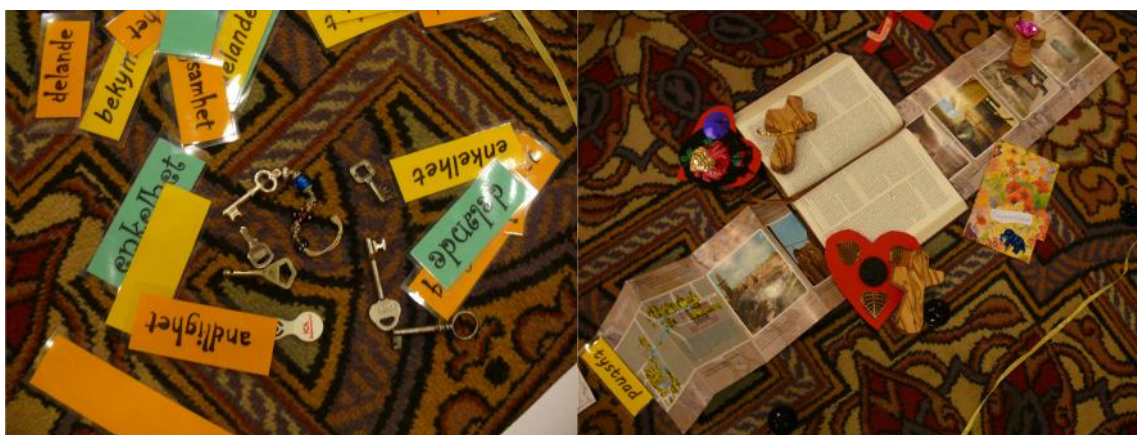

Foto: Birgitta Walldén

Nya upplevelser i bagaget

Morgonen därpå bar det av hemåt. Jag var full av upplevelser, nya insikter och tankar, med lite tyngre bagage – och med tio nya systrar. Och ett nytt land att längta tillbaka till.